

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5CoP/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3120205380
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3120205380.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Gabriely Janákovej v právnej veci navrhovateľa Y. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XXXX, W., právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou JUDr. Jaroslav Čibenka s.r.o., so sídlom F. Urbánka 797/14, Púchov, IČO 47 254 181, proti otcovi navrhovateľa H. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. XXX, právne zastúpenému JUDr. Martinom Bartkom, advokátom, JUDr. Silviou Bartkovou, advokátkou, so sídlom Piaristická 6667, Trenčín, IČO 42 021 626, o zvýšenie výživného na plnoleté dieťa, na odvolanie navrhovateľa a otca navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č.k. 27Pc/15/2020-413 zo dňa 06. septembra 2022, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/74/2014 zo dňa 10.02.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoP/43/2016 zo dňa 28.06.2016, v časti vyživovacej povinnosti otca navrhovateľa voči navrhovateľovi tak, že zvýšil vyživovaciu povinnosť otca navrhovateľa H. U., nar. XX.XX.XXXX na plnoletého navrhovateľa Y. R., nar. XX.XX.XXXX zo sumy 160 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od 30.07.2020, ktoré výživné je otec navrhovateľa povinný navrhovateľovi zasielať vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred do rúk navrhovateľa (výrok I). Nedoplatok na zameškanom výživnom za obdobie od 30.07.2020 do 31.08.2022 vo výške 2.250 eur súd povolil otcovi uhradiť v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných spolu s bežným výživným počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia (výrok II.). Vo zvyšku súd návrh navrhovateľa zamietol (výrok III.). Súd návrh otca na určenie, že vyživovacia povinnosť na plnoletého navrhovateľa otcovi zanikla, zamietol (výrok IV.). Ustálil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania (výrok V.).

2. Na odôvodnenie tohto rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia výživného na plnoleté dieťa voči otcovi, a to na sumu 600 eur mesačne. Výdavky uviedol internát v obci Linz, Rakúsko 600 eur, cestovné 150 eur, strava 200 eur, lyžiarska škola 150 eur, školské pomôcky 70 eur, vodičský preukaz 650 eur, notebook 900 eur, hygiena a lieky 100 eur, operácia menisku a rehabilitácia 200 eur, oblečenie 90 eur. Otec navrhovateľa žiadal návrh zamietnuť, nakoľko navrhovateľ žije a pracuje vo Viedni, kde sa živí ako profesionálny hráč hokeja. Následne otec navrhovateľa podal protinávrh, ktorým žiadal, aby jeho vyživovacia povinnosť zanikla k 01.07.2020, t.j. k dátumu, kedy mal navrhovateľ študovať už na druhej strednej škole. Súd prvej inštancie z vykonaného dokazovania zistil, že navrhovateľ je synom Jozefa U., nar. 03.09.1973. Z potvrdenia o návšteve školy vyplynulo, že navrhovateľ bol v školskom roku 2020/2021 študentom II. ročníka denného štúdia na

Cirkevnej strednej odbornej školy elektrotechnickej P. G. Frassatiho a na uvedenej škole je navrhovateľ študentom od 01.09.2019. Štúdium prerušené nemal, neopakoval žiadny ročník, v školskom roku 2020/2021 študoval prezenčne od 01.09.2020 do 11.10.2020, od 12.10.2020 do 09.05.2021 dištančne a od 10.05.2021 do 30.06.2021 opäť prezenčne. Od 09.03.2020 prebiehalo štúdium dištančne, kvôli opatreniam v rámci pandémie Covid 19. V školskom roku 2020/2021 bola absencia navrhovateľa v 1. polroku 129 hodín a v 2. polroku 150 hodín. V školskom roku 2021/2022 bola absencia navrhovateľa v 1. polroku 334 hodín a v 2. polroku 108 hodín. Prospech navrhovateľa v 1. ročníku SŠ bol v 1. polroku prevažne výborný a chváľitebný, v 2. polroku mierne zhoršený. V 2. ročníku opäť prevažne výborný a chváľitebný, mierne zhoršený v 2. polroku. Rovnako aj v 3. ročníku. Aktuálne navrhovateľ študuje v šk. r. 2022/2023 v 4. ročníku strednej školy. Z vyjadrenia Základnej školy v Trenčíne vyplynulo, že navrhovateľ začal štúdium na tejto škole 01.09.2013 a ukončil 31.08.2018. Od 5. ročníka bol žiakom športovej triedy so zameraním na ľadový hokej. V 9. ročníku si plnil povinnú školskú dochádzku mimo územia Slovenskej republiky v Rakúsku, na strednej škole BHAK/BHAS v Bruck an der Leitha. Z vyjadrenia klubu Icehawks Bruck vyplynulo, že aby navrhovateľ mohol v uvedenom hokejovom klube hrať, musel platiť členské poplatky, pričom od klubu nedostával žiadne finančné plnenia. Všetok výstroj si musel zabezpečiť na vlastné náklady, nedostával diéty ani náhrady. Sám si musel zabezpečovať a financovať cestu na zápasy. Tréningy sa konali 3-4 krát do týždňa, popoludní. Z vyjadrenia Akadémie ľadového hokeja Horné Rakúsko (ďalej ako "EAO") vyplynulo, že navrhovateľ bol členom od 01.08.2021 do 18.03.2022. Od akadémie nepoberal žiadne finančné príspevky. Počas svojho pôsobenia bol ubytovaný v spolplatnenom internáte, v sume 675 eur mesačne. Aktuálne mešká s platbou za dva mesiace, ako aj s poplatkom členského v sume 700 eur. EAO eviduje voči nemu pohľadávku v sume celkovo 2050 eur. Navrhovateľ vyčíslił svoje výdavky na ubytovanie na internáte v Linzi 650 eur mesačne, školné 140 eur ročne (11,50 eur mesačne), výživové doplnky cca 22 eur mesačne, hokejové pomôcky cca 46 eur mesačne, ostatné (autoškola, oblečenie, mobil 25 eur mesačne), cestovné cca 80 eur mesačne. Z daňového priznania za rok 2020 vyplynulo, že otec navrhovateľa vykazuje daňovú stratu vo výške 6.343,56 eur, pričom daňová strata bola vykázaná rovnako aj v rokoch 2016-2019. Z daňového priznania za rok 2021 taktiež vyplynulo, že daňová strata je vykázaná vo výške 2.433,05 eur. Z LV č. 3544 pre kat. úz. Ilava vyplynulo, že otec navrhovateľa je výlučným vlastníkom stavby: budovy obchodu a služieb súp. č. XXX, postavenej na pozemku parc. č. 1132/2. Z LV č. XXX pre kat. úz. Mikušovce pri Pruskom vyplynulo, že otec navrhovateľa je výlučným vlastníkom pozemku parc. reg. "C" parc. číslo 515 o výmere 427 m², zastavaná plocha a nádvorie, parc. reg. "E" parc. č. 567 o výmere 1298 m², orná pôda, stavba - rodinný dom súp. č. XXX, postavená na parc. č. XXX. V oboch prípadoch sa jedná o prevádzky pohostinstiev. Z peňažných denníkov otca navrhovateľa za obdobie od augusta 2020 do decembra 2021 vyplynulo, že otcovi navrhovateľa boli poukazované príspevky v rámci covid opatrenia v sume od 1.088 eur až do cca 4.000 eur mesačne. V rovnakom období otec vyplácal mzdy vo výške od 915 eur do 2.088 eur. Z výpisov z účtov otca súd zistil, že sú na nich časté vklady v hotovosti.

3. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie posúdil podľa ust. § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 78 ods. 1, 3 Zákona o rodine. Súd z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že návrhu navrhovateľa je potrebné čiastočne vyhovieť. Naposledy bolo výživné na navrhovateľa určené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/74/2014 zo dňa 10.02.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoP/43/2016 zo dňa 28.06.2016, vo výške 160 eur mesačne od 01.07.2014. V roku 2016 otec navrhovateľa v konaní vedenom pod sp. zn. 11P/74/2014 uvádzal, že jeho mesačný príjem je 400 eur, výdavky mal na nájom 230 eur mesačne, úver 85 eur a mal ďalšie dve vyživovacie povinnosti vo výške 150 eur mesačne a 110 eur mesačne. Aktuálne otec navrhovateľa nemá iné vyživovacie povinnosti, nájom neplatí, býva vo vlastnej nehnuteľnosti, v byte nad prevádzkou pohostinstva, neplatí žiadny úver. Na strane otca odpadli prakticky všetky výdavky, ktoré uvádzal pri poslednom rozhodovaní súdu. Na pojednávaní otec uviedol len výdavky súvisiace s pohostinstvami, a to výdavky na energie, vodu, telefón. Osobné výdavky má na bývanie 150 eur, 70 eur na mobil. Otec uviedol, že jeho podnikanie je v strate, kvôli opatreniam spojeným s Covid-19, pričom z daňových priznaní vyplynulo, že podnikanie otca je v strate už minimálne od roku 2016. V súvislosti s opatreniami proti Covid-19 súd uviedol, že v prípade, ak boli pohostinstvá zatvorené, nič nebránilo otcovi zmeniť podnikanie, prípadne sa riadne zamestnať, aby dosahoval plnohodnotný príjem. Ak sa sám v tomto období rozhodol pasívne čakať na koniec pandémie a riešiť svoju finančnú situáciu, čím sa pripravil o príjem, toto nemôže byť na ujmu nezaopatreného dieťaťa. Otec uviedol, že poberal štátnu pomoc v sume 440 eur, 540 eur, 810 eur. V skutočnosti mu boli poskytované príspevky v niekoľkonásobnej výške, t.j. v sumách od 1.000 eur až do 4.000 eur a z toho mesačne platil povinnú mzdu vo výške 915 až 1.900 eur. Súd vychádzal z aplikácie princípu proporcionality príjmov povinného a ustálil, že z potencionálneho príjmu otca vo výške bežnej mzdy v gastrosektore je v jeho

schopnostiach a možnostiach prispievať na výživu navrhovateľa výživným vo výške 250 eur mesačne, ktoré pokryje len cca 25% mesačných výdavkov navrhovateľa, keď na zvyšku úhrady výdavkov sa podieľa predovšetkým matka navrhovateľa. Otec namietal, že navrhovateľ je profesionálnym hráčom, čo sa v konaní nepreukázalo a všetky kluby, v ktorých pôsobil, uviedli, že mu neboli poskytované žiadne plnenia spojené s jeho hraním. Navrhovateľ si musel sám zadovážiť výstroj a v klube EAO si musí platiť i ročný členský poplatok vo výške 700 eur. Od posledného rozhodovania o výživnom sa potreby t. č. už plnoletého navrhovateľa nepochybne zvýšili. Navrhovateľ je študentom 4. ročníka strednej školy, s čím sú spojené zvýšené náklady. Navrhovateľ absolvuje sústavnú prípravu na svoje budúce povolanie, preto nie je schopný sám sa živiť a je naďalej odkázaný výživou na svojich rodičov. Ďalšie náklady predstavujú náklady spojené s voľnočasovými aktivitami, t.j. hranie hokeja v hokejovom klube EAO v Rakúsku. Na potreby navrhovateľa je povinná prispievať aj matka, ktorá žije s navrhovateľom v spoločnej domácnosti a pokrýva jeho výdavky. Od mája 2020 je matka a jej rodina jediným živiteľom navrhovateľa, o ktorého otec nejaví finančný ani ľudský záujem. Súd neskúmal majetkové pomery matky, pretože bez ohľadu na výšku jej príjmov a výdavkov, je aj otec navrhovateľa povinný prispievať podľa svojich možností, schopností a majetkových pomerov. Ani v prípade nadštandardných príjmov matky (súd však nekonštatuje ich existenciu), by otec navrhovateľa nebol zbavený povinnosti prispievať na výživu svojho syna. Súd zvýšil výživné na sumu 250 eur s účinnosťou od 30.07.2020, preto otcovi navrhovateľa vznikol nedoplatok na zročnom výživnom od 30.07.2020 do 31.08.2022 vo výške 2.250 eur (25 mesiacov po 90 eur), ktoré súd povolil otcovi uhradiť v mesačných splátkach vo výške 100 eur splatných spolu s bežným výživným. Navrhovateľom požadované výživné v sume 600 eur mesačne by bolo neprímerané príjmom a schopnostiam otca, preto súd vo zvyšku návrh zamietol. Nakoľko súd zvýšil výživné na navrhovateľa, zamietol návrh otca na určenie, že jeho vyživovacia povinnosť voči plnoletému dieťaťu zanikla. Súd sa nestotožnil s tvrdeniami otca, že navrhovateľ opakovane študuje školu toho istého stupňa, ktorú už absolvoval. Je pravdou, že navrhovateľ pred aktuálnou strednou školou študoval na strednej škole v Rakúsku, avšak štúdium riadne neukončil a nemožno konštatovať, že toto štúdium absolvoval. Po dvoch ročníkoch štúdium ukončil, kvôli jazykovej bariére. Jeho následný výber školy bol racionálny, navrhovateľ si zvolil strednú školu na Slovensku, v odbore, v ktorom sú aktuálne široké možnosti uplatnenia. Súd zhodnotil, že navrhovateľ doposiaľ neukončil svoju prípravu na budúce povolanie. Je nepochybné, že prerušenie prípravy na budúce povolanie ukončením štúdia navrhovateľa na strednej škole nastalo z ospravedlniteľných dôvodov a nie z dôvodu jeho nezodpovedného a ľahostajného správania. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

4. Proti tomuto rozsudku podali včas odvolanie otec navrhovateľa a navrhovateľ.

5. Otec navrhovateľa v odvolaní uviedol, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za nesprávne, riadne neodôvodnené a nespreskúmateľné. Navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal určenia výživného vo výške 600 eur mesačne a v stručnom návrhu len uvádzal skutočnosť, kedy bolo naposledy určené výživné a uviedol svoje početné výdavky, z ktorých ani jeden nepreukázal. Otec navrhovateľa vyjadrením zo dňa 29.03.2021 poukázal na to, že navrhovateľ nepriložil k návrhu žiadne potvrdenie o návšteve školy a podľa jeho vedomostí navrhovateľ žije a pracuje vo Viedni, kde sa žije ako profesionálny hráč hokeja. Otec nesúhlasí s návrhom na zvýšenie vyživovacej povinnosti, tento považuje za neopodstatnený a nedôvodný. Súd prvej inštancie riadne nevykonal dokazovanie vo veci v spojení s § 35 a § 36 CMP a zistenia súdu nevyplývajú z vykonaného dokazovania, sú založené len na sympatiách súdu k navrhovateľovi a s jeho tvrdeniami sa súd nekriticky stotožnil. Navrhovateľ tvrdil, že už navštevoval inú strednú školu, a to BHAK/BHAS v Bruck an der Leitha a otec navrhovateľa žiadal, aby súd vykonal dopyt na danú školu, že odkedy dokedy bol navrhovateľ študentom školy, či študoval dennou formou alebo mal individuálny študijný plán, kedy a z akých dôvodov ukončil školu. Súd tento dôkaz nevykonal bez riadneho odôvodnenia a bez ďalšieho uveril tvrdeniu navrhovateľa, že prvú strednú školu skončil pre jazykovú bariéru a nakoľko toto štúdium riadne neukončil, nemožno konštatovať, že toto štúdium absolvoval. Otec navrhovateľa poukázal na nález Ústavného súdu ČR sp. zn. II. 2121/14 a na uznesenie sp. zn. IV. 1247/13, v zmysle ktorých legitímne požadoval, aby súd preveril, z akého dôvodu zanechal navrhovateľ prvú strednú školu, čo súd neurobil. Z potvrdenia o návšteve Cirkevnej strednej odbornej školy vyplýva, že navrhovateľ bol študentom v školských rokoch 2019/2020, 2020/2021, 2021/2022 a koľko hodín vymeškal v jednotlivých polrokoch. Z vyjadrenia navrhovateľa na pojednávaní dňa 13.07.2022 je zrejmé, že navrhovateľ neštuduje prezenčne, bez ohľadu na potvrdenia strednej školy, ale reálne študuje dištančne, pretože svoj čas venuje hranie hokeja, ktorý trénuje každý deň dvojfázovo, hráva zápasy. Navrhovateľ sa tak sústavným štúdiom nepripravuje na budúce povolanie, pripravuje sa na kariéru profesionálneho hráča hokeja, ktorý plánuje hrať od svojich 21 rokov, ako sám uviedol na pojednávaní dňa 13.07.2022. Tiež navrhovateľ uviedol, že aktuálne hrá v Rakúsku z

dôvodu, že príjmy v lige v Rakúsku oproti príjmom na Slovensku sú štvornásobné. Štúdium navrhovateľa na druhej strednej škole, a to dištančné štúdium na Cirkevnej strednej odbornej škole v Bratislave, kedy súčasne hráva hokej v meste v Linzi v Rakúsku, nemožno označiť za racionálnu prípravu na budúce povolanie. Súd nezistil odôvodnené potreby navrhovateľa, na tieto len poukazuje. Navrhovateľ sa domáha zvýšenia výživného s účinnosťou od 30.07.2020, pričom svoj najväčší výdavok uviedol 600 eur na internát v Linzi v Rakúsku, kde hráva hokej. Navrhovateľ na pojednávaní dňa 13.07.2022 uviedol, že v čase podania návrhu býval v Linzi do 08/2020, kedy prestúpil do iného tímu ICE HAWKS a v tom čase už býval u matky až do 08/2021, kedy opätovne nastúpil do klubu v Linzi. Uvedené znamená, že v rozhodnom období, kedy súd rozhodoval o zvýšení vyživovacej povinnosti, navrhovateľ býval na internáte v Linzi dňa 30.07.2020 a 31.07.2020, od augusta 2020 do augusta 2021 býval u matky, pričom s uvedeným sa súd nevysporiadal, keď výdavok na internát vo výške 600 eur mesačne jeden rok vôbec nevynakladal. Navrhovateľ uviedol, že jeho mesačné výdavky sú vo výške 900 eur a pokiaľ jeden rok z týchto výdavkov ubudla platba na internát v Linzi, potom zvýšené výživné na sumu 250 eur mesačne je neprimerané. Otec navrhovateľa poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 1Cz 27/1968, ktorý sa týka prispievania na výživu detí podľa schopností, možností a majetkových pomerov rodičov a uviedol, že v tomto smere súd nezisťoval zárobkové a majetkové pomery matky navrhovateľa, a to aj s poukazom na to, že od 09/2021 navrhovateľ znova býva na internáte v Linzi, teda nežije s matkou v spoločnej domácnosti a neposkytuje mu osobnú starostlivosť. Otec navrhovateľa v priebehu konania navrhol doplniť dokazovanie, a to vykonať dopyt na Finančný úrad v Linzi (či je na navrhovateľa vyplácaný prídavok na dieťa/iné sociálne dávky), dopyt na Okresný dopravný inšpektorát Púchov (či matka alebo navrhovateľ sú vlastníkami alebo držiteľmi motorového vozidla), vyžiadanie výpisov z účtu navrhovateľa a jeho matky a vyzvať matku navrhovateľa, aby preukázala všetky svoje výdavky a príjmy. Súd prvej inštancie navrhované dokazovanie vôbec nevykonal z dôvodu nadbytočnosti a nehospodárnosti, s čím sa otec nestotožnil. Súd nepravdivo obvinil otca, že trvanie svojej PN oznámil súdu „len pár minút“ pred pojednávaním a žiadal o odročenie pojednávania, aj keď mal na to dostatok času. Uvedené je nepravdivé. Otec navrhovateľa bol práceneschopný od 01.08.2022, čo súdu oznámil dňa 02.08.2021 a preukázal potvrdením o dočasnej pracovnej neschopnosti. Súd stanovil termín pojednávania na deň 06.09.2022, pričom od 22.08.2022 do 02.09.2022 právni zástupcovia otca čerpali dovolenku a prvý pracovný deň po dovolenke dňa 05.09.2022 otec kontaktoval svojich právnych zástupcov s tým, že zdravotný stav sa nezlepšil, stále je práceneschopný, preto sa nemôže zúčastniť pojednávania dňa 06.09.2022 a nesúhlasil s tým, aby sa pojednávalo v jeho neprítomnosti. Túto skutočnosť právny zástupca dňa 05.09.2022 oznámil súdu a požiadal o odročenie pojednávania. Takýmto konaním súdu došlo k porušeniu práva otca na spravodlivý proces, pretože sa pre dôležitú prekážku na jeho strane nemohol zúčastniť pojednávania a súd konal v jeho neprítomnosti, napriek nesúhlasu otca. V súčasnej dobe je otec stále pracovne neschopný, utrpel úraz a má dotrhané väzy na pravej ruke, má podstúpiť magnetickú rezonanciu a po nej bude stanovený termín operácie. Je zrejmé, že v najbližšej dobe z objektívnych dôvodov nemôže pracovať. Súd uviedol, že otec uviedol len svoje výdavky na prevádzku pohostinstiev a osobné výdavky na bývanie, čo je skreslené. Otec v podaní zo dňa 10.08.2022 uviedol, že má výdavky na bývanie 150 eur mesačne (elektrina, voda, plyn), mobil 70 eur mesačne. Ostatné výdavky sú bežné, primerané potrebám, minimalizované vzhľadom na pandemickú situáciu. Otec budoval pohostinstvá 24 rokov, po vypuknutí pandémie ponúkol pohostinstvá na predaj, ale bezúspešne. Mal 4 zamestnancov, voči ktorým mal zodpovednosť, nevedel, že príde niekoľko vln pandémie a prevádzky sa budú opätovne zatvárať. Preto tvrdenie súdu, že otec mal zmeniť podnikanie alebo sa riadne zamestnať, je neobjektívnym pohľadom na celú situáciu. Skutočnosti ohľadom peňažných denníkov súd posudzoval izolovane, špekulatívne, súd sa nezorientoval v príspevkoch štátu počas pandémie Covid-19. Otec poberal príspevok od štátu z dôvodu opatrení proti Covid-19 najskôr vo výške 440 eur mesačne, potom 540 eur mesačne a následne 810 eur mesačne, z ktorého bol povinný odviesť svoje odvody na zdravotné a sociálne poistenie vo výške 300 eur mesačne a ako zamestnávateľ poberal aj príspevok od štátu na svojich zamestnancov, kedy štát preplácal 80 % mzdy, zvyšok doplával otec. Preto tvrdenie súdu, že príspevky na mzdy zamestnancov vyplával otec sebe, je nepravdivé. Z rozsudku súdu prvej inštancie je zrejmé, že sa súd neoboznámil s čestným prehlásením Mgr. R. R. a neprehral DVD nosič. Podľa § 187 ods. 1 CSP za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Otec je názoru, že rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny, nepreskúmateľný a poukázal na rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 14/07 a sp. zn. I. ÚS 243/07. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. Navrhovateľ v odvolaní uviedol, že s rozhodnutím súdu v časti zvýšenia výživného zo sumy 160 eur na sumu 250 eur sa nestotožňuje a súd pri rozhodovaní nezohľadnil navrhovateľom uvádzané a listinne

preukázané skutočnosti. Výživné vo výške 250 eur mesačne je neprimerané, nakoľko navrhovateľ má zvýšené výdavky vzhľadom na jeho talent a predpoklad živiť sa hokejom. Výška výživného 250 eur mesačne je v hrubom nepomere s výdavkami navrhovateľa a výdavkami a majetkom otca, ktorý je vlastníkom stavby budovy obchodného domu a služieb, rodinného domu, pričom ide o prevádzky pohostinstiev. Otec navrhovateľa tiež vlastní podiely na lesoch a rolách, ktoré spravuje urbár, pričom ich vyčíslená hodnota predstavuje sumu 8.000 eur. V roku 2016 rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/74/2014 zo dňa 10.02.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoP/43/2013 zo dňa 28.06.2016, súd určil vyživovaciu povinnosť otca na navrhovateľa vo výške 160 eur mesačne, kedy mal otec príjem vo výške 400 eur mesačne, výdavky na nájom vo výške 230 eur mesačne, dve vyživovacie povinnosti vo výške 150 eur a 110 eur mesačne, úver vo výške 85 eur mesačne. V predmetnom konaní o zvýšenie vyživovacej povinnosti vyplynulo, že aktuálne otec nemá už iné vyživovacie povinnosti (jeho ďalšie deti sú už plnoleté), neplatí nájom (býva vo vlastnej nehnuteľnosti) a neplatí žiaden úver. Na pojednávaní uviedol otec navrhovateľa len výdavky súvisiace s pohostinstvami a výdavky na bývanie 150 eur mesačne a mobil 70 eur mesačne. Navrhovateľ sa nestotožnil so súdom prvej inštancie, ktorý na základe vykonaných dôkazov dospel k záveru, že vo zvyšku žiadaného výživného je návrh nedôvodný, presahujúci nad rámec možností a schopností otca. Na základe vyššie uvedeného navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že zvýši vyživovaciu povinnosť otca na navrhovateľa zo sumy 160 eur mesačne na sumu 600 eur mesačne.

7. Otec navrhovateľa vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že nesúhlasí s jeho odvolaním, nakoľko navrhovateľ neuviedol v odvolaní žiadne právne relevantné skutočnosti a tvrdenia. Navrhovateľ sám v podanom odvolaní v podstate priznal, že sa štúdiom na strednej škole sústavne nepripravuje na svoje budúce povolanie, ale venuje sa takmer výlučne svojej záľube, a to hraniu hokeja, pričom v budúcnosti sa chce živiť hraním hokeja. Otec nemá vedomosť o tom, že by bol v konaní pred súdom prvej inštancie zisťovaný talent navrhovateľa, ktorý mal byť podľa navrhovateľa dokonca preukázaný. Otec má za to, že ak by bol navrhovateľ taký talent, ako o sebe tvrdí, vo veku viac ako 20 rokov by už hral v perspektívnom zámorskom hokejovom klube a zarábal by si sám na svoje potreby. Výdavky navrhovateľa na jeho hobby (hranie hokeja) nie je možno považovať za jeho odôvodnené výdavky. Je potrebné aj zdôrazniť, že obaja rodičia majú povinnosť prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Schopnosti predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti a rozumie sa nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby rodiča, zdravotným stavom, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Subjektívne schopnosti sa však môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne, v príslušnom odbore, vekovej kategórii, dosahované zárobky v danom povolaní. Otec podniká, má dve pohostinstvá, ktoré budoval 24 rokov, pričom v marci 2020 po vypuknutí pandémie Covid-19 boli všetky takéto prevádzky po dlhý čas zatvorené, a to opakovane, takže z objektívnych dôvodov nemohol dosahovať žiadny príjem a zisk. Otec mal 4 zamestnancov a myslel si, že štát bude kompenzovať všetky straty v gastro sektore, čo sa nestalo. Nerozumie, čo myslí navrhovateľ tým, že výživné vo výške 250 eur mesačne je v hrubom nepomere s výdavkami otca, keďže otec má výdavky na bývanie vo výške 150 eur mesačne (elektrika, voda, plyn, drevo na kúrenie), mobil 70 eur mesačne a ostatné výdavky sú bežné výdavky, primerané potrebám. Navrhovateľ v odvolaní poukázal na to, že otec vlastní podiely na rolách a lesoch v hodnote 8.000 eur, pričom uvedená hodnota nie je stanovená žiadnym relevantným spôsobom, jedná sa len o dohady navrhovateľa, pričom otec reálne nemôže platiť výživné z uvedeného spoluvlastníckeho podielu. Navrhovateľ účelovo poukazoval v odvolaní na predchádzajúce súdne rozhodnutie z roku 2016 a na to, že otcovi odpadli iné vyživovacie povinnosti, avšak zabudol poukázať na to, že v uvedenom čase otec dosahoval príjem vo výške 400 eur mesačne, od marca 2020 príjem nedosahuje v dôsledku pandémie Covid-19, pričom doteraz nezačal ani len splácať pôžičku od brata na prekonanie tohto obdobia, pretože nemá finančné prostriedky. Na základe vyššie uvedeného považuje otec odvolanie navrhovateľa za nedôvodné a navrhol, aby odvolací súd nevyhovel odvolaniu navrhovateľa.

8. Navrhovateľ sa k odvolaniu otca nevyjadril.

9. Krajský súd ako súd odvolací po zistení, že odvolania boli podané v lehote, majú predpísané náležitosti, preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolaní podľa § 65 a 66 CMP prihladnuc na prípadné vady konania podľa § 67 CMP a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z.

Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) dospel k záveru, že toto je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdiť.

10. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam otca navrhovateľa a navrhovateľa dodáva nasledovné.

11. Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

12. Každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu svojho dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce prostriedky na uspokojovanie svojich vlastných potrieb, pričom zákon nerozlišuje, či ide o nevyhnutné životné potreby rodiča alebo iné potreby. Pre posúdenie schopnosti, možnosti rodičov v zmysle ustanovenia § 75 ods. 1 Zákona o rodine nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové, prípadne majetkové pomery, ale reálne zárobkové a majetkové možnosti dané jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností. Priznané výživné v prípade, ak sa menia pomery možno vychádzajúc z ustanovenia § 78 ods. 1 Zákona o rodine zmeniť, pretože nie je rozhodnutím nemenným. Plynutím času môže nastať zmena pomerov tak na strane detí v dôsledku pribúdajúceho veku, zvyšovania nákladov na zabezpečenie odôvodnených potrieb ako aj na strane rodičov, a to zvýšením alebo znížením príjmov, prípadne existenciou iných okolností, ktoré môžu mať zásadný vplyv pri posudzovaní, či k zmene pomerov na strane, či už rodičov alebo dieťaťa došlo. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov podľa § 78 ods. 3 Zákona o rodine.

13. Odvolací súd po preskúmaní veci zhodne dospel so súdom prvej inštancie k záveru, že odôvodnené potreby navrhovateľa, schopnosti a možnosti jeho otca a ostatné zákonné kritériá určovania výživného umožňujú zvýšenie výživného otca na navrhovateľa zo sumy 160 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne odo dňa podania návrhu navrhovateľa na súd. Posledná úprava výživného na navrhovateľa bola vykonaná rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica sp. zn. 11P/74/2014-38 zo dňa 10.02.2016, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6CoP/43/2016 zo dňa 28.06.2016, ktorým bolo výživné na navrhovateľa (v tom čase maloletého) zvýšené zo sumy 110 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne. V čase posledného rozhodovania o výživnom bol navrhovateľ ešte maloletý, bol žiakom základnej školy, hrával hokej, s čím mal spojené výdavky na tréningy 120 eur mesačne, na kúpu hokejovej výstroje v priemere 1.000 eur ročne a na pohonné hmoty v súvislosti so zabezpečovaním individuálneho odvozu na hokejové zápasy. Ďalšieho jeho mesačné náklady boli na školské obedy 20 eur, vreckové 20 eur, oblečenie 50 eur. Matka navrhovateľa bola v tom čase na materskej dovolenke, vznikla jej tak ďalšia vyživovacia povinnosť. Otec navrhovateľa bol v čase posledného rozhodovania živnostníkom, dosahoval príjem vo výške 400 eur, vlastnil rodinný dom, v ktorom prevádzkoval pohostinstvo. Otec býval v tom čase s priateľkou v nájomnom byte, za ktorý platil nájomné vo výške 230 eur mesačne a splácal úver vo výške 85 eur mesačne. Otec mal ďalšiu vyživovaciu povinnosť k maloletému synovi J. vo výške 150 eur mesačne.

13. Po preskúmaní majetkových a zárobkových schopností otca navrhovateľa a konštatovania aktuálnych nevyhnutných životných potrieb a nákladov navrhovateľa, dospel aj odvolací súd k záveru, že súčasná výška vyživovacej povinnosti otca navrhovateľa k navrhovateľovi v sume 160 eur mesačne je nedostatočná a je odôvodnená potreba zmeny výšky vyživovacej povinnosti otca k navrhovateľovi. Od poslednej úpravy výživného na navrhovateľa ubehlo 6 rokov. V súčasnosti je navrhovateľ žiakom 4. ročníka na Cirkevnej strednej odbornej škole elektrotechnickej v Bratislave. Navrhovateľ dňa 18.05.2020 nadobudol plnoletosť. Bolo preukázané, že došlo k výraznej zmene pomerov na strane navrhovateľa, ktorá je dôvodom na zvýšenie výživného otca na navrhovateľa. Navrhovateľovi sa zvýšili mesačné výdavky v spojení so školou a členstvom v hokejovom klube v Rakúsku, a to na ubytovanie na internáte v Linzi (Rakúsko) 650 eur, hokejové pomôcky a výstroj 46 eur, cestovné 80 eur, strava 200 eur, mobil 25 eur, oblečenie, strava 200 eur, výživové doplnky 22 eur. Zmena štúdia je pritom rozhodovacou praxou všeobecne prijímaná za zmenu pomerov odôvodňujúcu zvýšenie vyživovacej povinnosti a výdavky spojené so vzdelaním, na ktorom by mal mať aj otec ako osoba povinná výživou prioritný záujem, sú natoľko zrejmosťou položkou, že na ne treba bezpochyby prihliadať. Vyživovacia

povinnosť otca k navrhovateľovi ako plnoletému dieťaťu pripravujúcemu sa sústavným štúdiom na strednej škole na svoje budúce povolanie, teda dieťaťu, ktoré nie je schopné sa samo živiť, tak naďalej trvá. V konaní bolo dostatočným spôsobom preukázané, a to potvrdením o návšteve školy zo dňa 28.09.2021, že navrhovateľ je študentom Cirkevnej strednej odbornej školy elektrotechnickej v Bratislave od 01.09.2019 v odbore grafik digitálnych médií a aktuálne v školskom roku 2022/2023 je študentom 4. ročníka. Navrhovateľ nemal prerušené štúdium, neopakoval žiaden ročník, študoval prezenčne a aj dištančne, kvôli opatreniam v rámci pandémie Covid-19. Z toho pohľadu je potom pre posúdenie schopnosti navrhovateľa živiť sa samostatne postačujúce, že bola v konaní preukázaná skutočnosť jeho trvajúceho štúdia na strednej škole. V konaní nebolo preukázané, ako namietal otec v odvolaní, že navrhovateľ sa žije ako profesionálny hráč hokeja vo Viedni a dosahuje pravidelný mesačný zárobok. Z vyjadrenia Akadémie ľadového hokeja Horné Rakúsko vyplynulo, že navrhovateľ bol členom akadémie od 01.08.2021 do 18.03.2022, pričom od akadémie nedostával žiadne finančné prostriedky, počas jeho pôsobenia v akadémii bol ubytovaný na internáte, za ktorý platil 675 eur mesačne a aktuálne akadémia eviduje vo vzťahu k navrhovateľovi pohľadávku titulom nezaplateného internátu a členského poplatku spolu vo výške 2.050 eur. Rovnako aj z vyjadrenia hokejového klubu Icehawks Bruck, v ktorom navrhovateľ hrával hokej v predchádzajúcom období, vyplynulo, že navrhovateľ si musel zabezpečiť hokejovú výstroj na vlastné náklady, klubu platil členský poplatok a nedostával žiadne finančné plnenia. Hokejový klub v Rakúsku, v ktorom navrhovateľ trénuje a hrá hokej, tak nevypláca navrhovateľovi príjem, neposkytuje mu žiadne finančné prostriedky alebo príspevky, resp. aktuálne navrhovateľ nie je profesionálnym hráčom ľadového hokeja a nedosahuje pravidelný mesačný príjem zo zárobkovej činnosti. Pokiaľ otec navrhovateľa namietal, že navrhovateľ študuje súčasne dve stredné školy, ani uvedené tvrdenia sa vykonaným dokazovaním v konaní nepreukázali. Navrhovateľ bol žiakom základnej školy v Trenčíne od 01.09.2013 do 31.08.2018, kde mal zameranie na ľadový hokej a následne v 9. ročníku základnej školy prestúpil na strednú školu BHAK/BHAS v Bruck and der Leitha v Rakúsku. Z dôvodu jazykovej bariéry navrhovateľ ukončil štúdium na strednej v škole v Rakúsku a od 01.09.2019 je študentom Cirkevnej strednej odbornej školy v Bratislave. Navrhovateľ ukončil štúdium na strednej škole v Rakúsku po necelých dvoch rokoch pre jazykovú bariéru, teda nedošlo k riadnemu dokončeniu strednej školy, preto bol u navrhovateľa racionálny výber inej strednej školy, a to na Slovensku, za účelom úplného dokončenia stredoškolského vzdelania. Vzhľadom na uvedené, nedokončené štúdium na strednej škole v Rakúsku a aktuálne štúdium na Cirkevnej odbornej škole v Bratislave nemožno považovať za súbežné a dvojité štúdium strednej školy, ktoré by bolo možné označiť za nadbytočné a navrhovateľ sa svojim stredoškolským vzdelávaním aj naďalej pripravuje na svoje budúce povolanie, či už v odbore grafiky digitálnych médií, ktorý študuje, alebo ako profesionálny hráč ľadového hokeja, keď navštevuje hokejový klub v Rakúsku, kde trénuje. Je pochopiteľné, že navrhovateľ má popri štúdiu aj záujem v športových aktivitách, kedy trénuje ľadový hokej, ktorému sa venuje už dlhé roky. Síce ide o časovo a finančne veľmi náročnú aktivitu, keď tréningy prebiehajú v hokejovom klube v Rakúsku, avšak navrhovateľ prispôbil svoje stredoškolské štúdium hokejovým tréningom, kedy Cirkevná odborná škola komunikuje s hokejovým klubom, v ktorom hráva a trénuje navrhovateľ, má prispôbený študijný plán a na druhej strane štúdium na strednej škole zvláda bez problémov, keď má chváľitebné výsledky a ani raz neopakoval ročník.

14. Pokiaľ ide o pomery na strane otca navrhovateľa, vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že v čase poslednej úpravy vyživovacej povinnosti na navrhovateľa dosahoval príjem zo živnosti vo výške 400 eur mesačne, vlastnil a prevádzkoval pohostinstvo. Otec je vlastníkom rodinného domu a budovy obchodu a služieb, kedy v obidvoch prípadoch ide o prevádzky pohostinstiev a taktiež vlastní pozemky (orná pôda), čo vyplynulo z LV č. 3544 pre k.ú. Ilava a z LV č. XXX pre k.ú. J. pri R.. Z daňových priznaní za roky 2016 až 2020 bolo zistené, že otec je za uvedené roky v daňovej strane, preto sa nemožno stotožniť s námietkami otca, že nedosahuje dostatočné príjmy z podnikania a je v strate z dôvodu Covid opatrení, kedy museli byť prevádzky zatvorené, nakoľko otec vykazoval straty v podnikaní ešte predtým, ako došlo k dočasnému zatváraniu prevádzok pohostinstiev pre pandémiu Covid-19. K zmene pomerov u otca došlo aj v tom smere, že otcovi odpadla vyživovacia povinnosť k synovi J.i vo výške 150 eur mesačne, v čase posledného rozhodovania býval v nájomnom byte, za ktorý nájom platil 230 eur mesačne a aktuálne býva v jednej z nehnuteľností, kde prevádzkuje pohostinstvo. Súd prvej inštancie vychádzal z peňažných denníkov otca navrhovateľa, v zmysle ktorých za obdobie od augusta 2020 do decembra 2021 boli otcovi vyplácané príspevky od štátu tzv. covid opatrenia, a to vo výške od 1.088 eur až do 3.900 eur mesačne a v rámci rovnakého obdobia otec vyplával mzdy zamestnancom od 915 eur do 2.088 eur mesačne. Vzhľadom na neprehľadnosť peňažných denníkov, síce nie je možné s úplnou presnosťou uviesť, či všetky poskytnuté finančné prostriedky, resp. príspevky od štátu tzv. covid opatrenia, boli reálne vyplatené zamestnancom otcových pohostinstiev, na druhej strane je možné vychádzať z príjmu otca,

ktorý dosahoval v uvedenom období, keď v rámci covid opatrení otec poberal štátny príspevok až do výšky 810 eur mesačne. S poukazom na takto zistený príjem otca možno konštatovať, že je v jeho možnostiach a schopnostiach platiť zvýšené výživné na navrhovateľa zo sumy 160 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, preto nebolo možné vyhovieť navrhovateľovi a uložiť otcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa sumou 600 eur mesačne, nakoľko s poukazom na majetkové a príjmové pomery otca by išlo o neprimerane vysoké výživné. Pokiaľ otec navrhovateľa nedosahoval pracovné výkony v rámci predmetu svojho podnikania, ako sám tvrdil, mohol si nájsť inú prácu s poukazom na zistené voľné pracovné miesta na trhu práce za prihladenia dosiahnutého vzdelania a pracovných skúseností otca, mohol tak vyvinúť väčšiu aktivitu na zabezpečenie príjmu a splniť si tak povinnosť platiť výživné na navrhovateľa. Otec si musí byť vedomý svojej vyživovacej povinnosti voči navrhovateľovi, pokiaľ nie je schopný samostatne sa živiť i na úkor vlastnej životnej úrovne.

15. Uvedené skutočnosti súd prvej inštancie správne posúdil tak, že nastala taká zmena pomerov na strane navrhovateľa ako aj na strane otca navrhovateľa, ktorá odôvodňuje zvýšenie vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľa, pričom súdom prvej inštancie zvýšené výživné zo strany otca v prospech navrhovateľa zo sumy 160 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, je v súlade s jeho vekom a odôvodnenými potrebami, ako aj osobnými, majetkovými a potencionálnymi finančnými možnosťami na strane otca ako povinného rodiča. Pokiaľ ide o výživu navrhovateľa, súd prvej inštancie správne pri rozhodovaní zobral do úvahy jednak možnosti, schopnosti a majetkové pomery otca, ako i vek navrhovateľa a s tým spojené jeho opodstatnené potreby. Je zrejmé, že zmena pomerov na strane navrhovateľa, predovšetkým v podobe stredoškolského štúdia v spojení s dochádzaním, tréňovaním a hraním ľadového hokeja v rakúskom hokejovom klube, vyžaduje zvýšené náklady na jeho výživu, ktoré nemôže v celom rozsahu kryť len matka navrhovateľa. Súd neposudzoval majetkové pomery matky, nakoľko od nadobudnutia plnoletosti navrhovateľa dňa 18.05.2020, otec žiadnym spôsobom neprispieval na výživu navrhovateľa, všetky náklady na výživu navrhovateľa zabezpečovala a hradila výlučne matka. Súd prvej inštancie nevykonal všetky namietané dôkazy navrhnuté otcom za účelom zistenia majetkových pomerov na strane navrhovateľa a matky, nakoľko vykonanie uvedených dôkazov nebolo potrebné, keď súd vykonal dokazovanie v dostatočnej miere za účelom zistenia skutočného stavu vecí. Odvolací súd zastáva jednoznačný názor, že zvýšenie výživného na navrhovateľa zo sumy 160 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, vzhľadom na vek a celkové odôvodnené potreby navrhovateľa, ktorý študuje na strednej škole mimo miesta bydliska a v rakúskom hokejovom klube trénuje ľadový hokej, s čím sú spojené nemalé náklady, nemožno vo všeobecnosti hodnotiť rozhodne ako nadštandardné, umožňujúce pokrývať viac, ako reálnu časť nákladov na odôvodnené potreby, ktoréhokoľvek na strednej škole študujúceho dieťaťa, pri všeobecnej znalosti cien, či už len základnej stravy, nákladov na oblečenie, bývanie, hygienu, bežnú zdravotnú starostlivosť, náklady spojené so štúdiom dieťaťa, školskými a učebnými pomôckami a nezbavuje povinnosti otca podieľať sa na ich úhrade v zodpovedajúcom rozsahu.

16. S poukazom na správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie o zvýšení vyživovacej povinnosti otca na navrhovateľa zo sumy 160 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne, je potrebné konštatovať i správnosť rozhodnutia o vyčíslenom nedoplatku na zročnom výživnom za obdobie od 30.07.2020 do 31.08.2022 vo výške 2.250 eur (25 mesiacov x 90 eur).

17. Na základe vyššie uvedených skutočností odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP spolu so súvisiacim výrokom o trovách konania.

18. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením (§ 44 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok, ďalej len "CMP").

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa CMP.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, príkazaním pohľadávky, príkazaním pohľadávky z účtu v banke, príkazaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloleťého, styk s maloleťým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloleťému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa CMP a to odňatím maloleťému tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloleťým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloleťého prevziať.